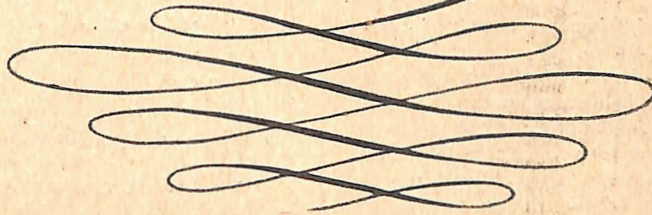

van Mens tot Mens

Orgaan van de Vereniging voor Maatschappelijk Werk op Humanistische grondslag 'Humanitas' onder redactie van T. van Grootheest en C. M. Swiebel. Administratie-adres: J. W. Brouwersstraat 16, Amsterdam-Z, Postgirorekening 582000

Ons ledental

Hoewel Humanitas nog een kleine organisatie is, zijn wij, wat de ontwikkeling van ons ledental betreft, de laatste jaren verwend. In 1952 bedroeg de vooruitgang 14 à 15 pct, in 1953 15 à 16 pct., in 1954 16 à 17 pct. en in 1955 17 pct. Op 1 januari 1956 telde onze vereniging 10413 leden, wat een netto ledenwinst van 1413 betekende. Onze verwachtingen voor 1956 waren dan ook hoog gespannen. Zouden wij de opgaande lijn van de laatste jaren kunnen voortzetten? Thans zijn de volgende cijfers over het afgelopen jaar bekend en helaas moet worden geconstateerd, dat de traditie van de laatste jaren — ieder jaar een grotere percentuele ledenwinst — niet is gehandhaafd. Per 1 januari 1957 bedroeg ons ledental volgens de laatst bekende gegevens namelijk 10987. Hierin kan nog in verband met nadere opgaven van een enkele afdeling een kleine wijziging komen, maar meer dan 11000 wordt het in ieder geval niet. De winst over 1956 is dus 574 leden, hetgeen ruim 5½ pct. van ons ledental per 1 januari 1956 betekent.

Natuurlijk is het verheugend, dat ons ledental in 1956 niet onbeduidend is gegroeid. Er zijn niet veel verenigingen van maatschappelijk werk, die zoveel leden tellen als onze organisatie, maar dit wil nog niet zeggen, dat Humanitas wat betreft de financiële basis en de omvang van het werk in het eerste gelid staat. Ons ledental is en blijft te laag om de ontzaglijke vlucht, die het werk van onze vereniging in de laatste jaren en ook in 1956 heeft genomen, een voldoende stevige basis te geven.

In verschillende afdelingen zijn met behulp van het Fonds Maatschappelijk Werk beroepskrachten aangesteld en ook de centrale staf werd uitgebreid. Het voogdijwerk, de kinderbescherming en het kindertehuis vergden opnieuw

belangrijke uitgaven. Nieuwe taken moesten worden aangevat. Door subsidies van de Overheid wordt slechts een deel van die uitgaven gedekt, zodat de vereniging voor nieuwe inkomsten moet zorgen.

In het afgelopen jaar hebben veel leden hiertoe hun steentje bijgedragen aan de ene kant door hun werkzaam aandeel in de puzzle-actie, welke dan ook een bedrag van ongeveer f 45.000,— heeft opgeleverd. Ook van verschillende organisaties en het bedrijfsleven ontving Humanitas belangrijke steun, maar als men bedenkt, dat van de inkomsten van het centraal bestuur van 1956 ten bedrage van f 285.000,— ongeveer f 160.000,— uit subsidies van de zijde van de Overheid is verkregen, dan voelt iedereen, dat naar bronnen voor blijvende inkomsten moet worden gezocht.

Deze blijvende inkomsten leveren in belangrijke mate de leden. Indien wij erin slagen ons ledental op te voeren, dan wordt de positie van de vereniging en de afdelingen veel sterker. Het is daarom, dat het Centraal Bestuur zich opnieuw tot de afdelingen heeft gewend met een aansporing om zo spoedig mogelijk een ledenwerfactie op touw te zetten. Deze aansporing van het Centraal Bestuur is verstaan, zodat verschillende afdelingen zich opmaken om het ledental uit te breiden. De afdeling Rotterdam heeft grootse plannen en ook in Den Haag wil men trachten in korte tijd 500 nieuwe leden te winnen. De mogelijkheden hiertoe zijn zeker aanwezig. Humanitas wekt in ruime kring belangstelling en begrip en velen zijn bereid om Humanitas door hun lidmaatschap te steunen. Indien dus uw afdelingsbestuur u opwekt om deel te nemen aan de ledenwerfactie, blijf dan niet terzijde staan, maar neem met volle overtuiging aan deze actie deel.

Gezinsverzorging, subsidie en adoptie (II)

Ons verhaal over de subsidieweigering aan onze gezinsverzorgingsapparaten in Eindhoven en Heerlen en over de wijze waarop we de strop, die daar uit voortvloeit, opvangen, is nog niet ten einde. Ten eerste hebben allen die per giro gereageerd hebben op deze adoptieoproep recht op verantwoording en berichtgeving over het verloop van deze actie en ten tweede moeten onze vrienden, die niet houden van dat harde van stapel lopen even bericht hebben, dat nu de tijd voor 'rustige-overdenkers' gekomen is om het giroboekje ter hand te nemen om óók een paar dagen te adopteren. Welnu, om te beginnen kunnen we u berichten dat wij in totaal tot aan het tijdstip waarop dit artikelje werd geschreven, tot 15 april dus, f 627,90 hebben binnen gekregen. Dat betekent dat van Eindhoven 127 subsidiedagen zijn geadopteerd en dat onze penningmeester van Heerlen over 126½ subsidiedagen geen kopzorg meer behoeft te hebben. Een zeer interessant resultaat. Des te boeiender als men de redactie van de ingezonden girostrookjes bekijkt. Daar zijn er bij die Heerlen wat meer geven, er zijn er die doen vermoeden dat het gezonden bedrag alleen voor Eindhoven bestemd is, want zij zenden een veelvoud van f 2,85 en er zijn inzen-

ders die, keurig berekend, van beide afdelingen 2, 3 of meer subsidiedagen adopteren. Er zijn er ook die f 10,— sturen, die adopteren dus 3 dagen 8 uur en 50 minuten. Hoewel dat niet zo in onze oproep stond, mag dat natuurlijk ook. We kunnen nog iets van deze leden leren en zeggen daarom bij deze: 'U mag ook subsidie-minuten adopteren (als 't er maar véél zijn!)' Al met al zijn we er echter nog lang niet, we hadden trouwens zelf ook niet gedacht dat na de eerste oproep het gehele tekort weggeadopteerd zou zijn. Waarvoor zijn anders de bedachtzamen in deze wereld. Die moeten ook een kans hebben vindt u niet? Wij hebben tot dusverre adopties binnen gekregen voor de helft van alle *ongegrepen subsidiedagen* uit 1956. Dat hebben de impulsieve adoptanten gedaan. Nu de andere helft nog, ook ongegrepen subsidiedagen, maar geen ongrijpbare, bedenkt u dat wel! Die zijn nu voor de bedachtzame adopteerd.

Bedachtzame vrienden van Humanitas, laat u niet op de kop zitten door de impulsieven. Adopteert nog een 500 subsidiedagen en bedenkt:

'Wie het laatst adopteert, adopteert het best (en de rest).'
Zie onze advertentie.

Adopteert gezinsverzorgings- dagen

door subsidieweigering in

Eindhoven en Geleen

verliezen de plaatselijke penningmeesters daar resp.

320 dagen à f 2,85

en

166 dagen à f 2,10

aan subsidie

Weest solidair en helpt hen
door 2, 3, 4 of meer dagen te
adoptereren!

girorekening 582000

Kinderbescherming

Contactweekend 30-31 maart*)

Ja, het werd hoog tijd voor een landelijke samenkomst, ter bespreking van een aantal vraagstukken op het gebied van ons kinderbeschermingswerk. Het steeds uitdijende gezinsvoogdijwerk is bezig uit zijn organisatorische jas te groeien. Dit weekend is er hard aan het patroon voor een nieuwe gewerkt.

Door de heren Pols en Uitenbogaard, respectievelijk voorzitter en secretaris van de landelijke sectie, werd een nieuw model getoond. De gehele zaterdagavond is dit model tot in onderdelen kritisch bezien en over het algemeen als goed passend beoordeeld, met de beperking dat in sommige streken voorlopig de oude jas nog zal moeten worden afgedragen.

De 2 voornaamste aspecten van de organisatorische vernieuwing, die wordt voorgestaan, zijn:

1e regionale (arrondissementsgewijs) samenwerking der afdelingen.
2e het leggen van de technische leiding in handen van beroepsmaatschappelijk werkers en andere deskundigen.

Uiteraard zal deze vernieuwing zich niet, dan langs geleidelijke weg in de betrokken werkgebieden kunnen voltrekken. Een goed samenspel tussen afdelingen en landelijk apparaat is daarbij onmisbaar.

Naast het gezinsvoogdijwerk (dat door tussenkomst van de Kinderrechter tot stand komt) kennen we het vrije patronaatswerk, waarbij het gezin op geheel vrijwillige basis gedurende een zekere tijd (soms jaren) door persoonlijke hulp bij opvoedingsmoeilijkheden wordt bijgestaan.

De zondagochtend werd besteed aan een algemene beschouwing over de betekenis en de mogelijkheden van het vrije patronaatswerk. Mej. mr. dr. J. C. Hudig, kinderrechter te Rotterdam, hield daarover een inleiding.

De heer H. J. Beuke, directeur van ons kinderkuis Ellinchem, gaf een exposé van de verschillende wijzen waarop de aandacht van belangstellenden op dit werk van Humanitas zou kunnen worden gevestigd.

Is het al een hele toer, om de ouders de weg naar de vereniging te laten vinden, uit de inleiding van mej. Hudig bleek de kwestie nog ingewikkelder te liggen: vele ouders zijn zonder meer niet in staat te onderkennen, dát en wannéér zij er goed

*) Bestemd voor afdelingen etc. in het oosten en noorden van het land.

1-2 juni a.s. volgt een zelfde weekend te Amersfoort voor de overige afdelingen.

De nationale raad

voor maatschappelijk werk

Op 19 oktober 1956 besloot de ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werk tot een reorganisatie van deze vereniging tot *Nationale Raad voor Maatschappelijk Werk*.

De betekenis van deze reorganisatie is groot, want aldus is voor het eerst in Nederland een orgaan geschapen, waarin zowel het op levensbeschouwelijke basis georganiseerde maatschappelijk werk als het op basis van de specialisaties georganiseerde werk in een Raad is vertegenwoordigd, terwijl tevens vertegenwoordigers van de vereniging van leiders van gemeentelijke sociale diensten daarin zitting hebben. Tevens heeft de raad de beschikking over de adviezen van een aantal vertegenwoordigers van Instellingen, die als adviseur in de Raad zitting hebben. Daartoe behoren o.m. de vertegenwoordigers van het college van Directeuren van Provinciale Opbouworganen en de vereniging van secretarissen van Sociale Raden.

Op 20 maart 1957, werd in de Rolzaal op het Binnenhof te 's-Gravenhage de installatievergadering gehouden van de Raad van afgevaardigden. De agenda voor het openbare gedeelte van deze vergadering vermeldde allereerst een rede van de (inmiddels demissionaire) voorzitter van de opgeheven Ned. Vereniging voor Maatschappelijk Werk, jhr. dr. C. G. C. Quarles van Ufford met een: 'Schets van de historische ontwikkeling der samenwerking in het maatschappelijk werk.'

Daarna volgde een toespraak van Hare Excellentie dr. M. A.M. Klompé, minister van Maatschappelijk Werk en tot slot gaf mej. mr. M. Tjeenk Willink een overzicht van de recente werkzaamheden van

de Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werk.

De redevoering van de voorzitter ving aan met de voorlezing van een brief van de beschermvrouwe, Koningin Juliana, waarin Hare Majesteit berichtte tot haar spijt, door bezigheden elders, te zijn verhinderd de vergadering bij te wonen, doch waarin de Koningin tevens de wens te kennen gaf spoedig het bestuur van de nieuwe Raad te ontmoeten.

De rede van de voorzitter was verder gewijd aan de geschiedenis van de samenwerking op het terrein van wat eerst genoemd werd: de armenzorg of het armenwezen en dat later, via maatschappelijk steunwezen, maatschappelijk hulpbetoon en maatschappelijke zorg: maatschappelijk werk genoemd zou worden. Reeds ca. 1860 werden enige pogingen tot samenwerking gedaan. In 1899 kwam te Amsterdam een doeltreffende plaatselijke samenwerking tot stand, gevolgd door overleg in andere plaatsen. In 1908 kwam de landelijke vereniging tot stand. Zij droeg toen de naam: 'Vereniging voor Armenzorg en Weldadigheid', een naam die uit traditionele beweegredenen bleef bestaan, ook toen de inzichten al gewijzigd waren. Het zou 1946 worden eer de naam Ned. Vereniging voor Maatschappelijk Werk gebruikt zou worden. Dat was bij de heroprichting, na de tijdelijke liquidatie der vereniging in 1943. In 1952 kwam het ministerie van Maatschappelijk Werk tot stand en dit had tot gevolg dat een goed functionerend algemeen landelijk orgaan van samenwerking het contactmedium zou moeten worden tussen minister en het particulier en kerkelijke initiatief. Hiervoor was de vereniging het aangewezen orgaan, mits de vereniging zou worden gereorganiseerd. Dit geschiedde en aldus kreeg zij de vorm van Ned. Raad voor Maatschappelijk Werk. In onze snel veranderende maatschappij is men voorzichtig en over 5 jaar zal de organisatie vorm opnieuw in de raad van afgevaardigden onder de loep worden genomen.

Hare Excellentie dr. Klompé richtte zich daarna tot de vergadering met een toespraak, waarin H.E. allereerst haar voldoening uitsprak over het uitzicht spoedig over een adviesorgaan te kunnen beschikken, juist omdat tegenwoordig, in snelle opeenvolging, zoveel problemen om een oplossing vragen of wettelijke regeling eisen:

'Meer dan ooit is nu zicht op het totale beleid noodzakelijk en het is daarom van

groot belang dat in uw organisatie alle groepen en vormen vertegenwoordigd zijn',

aldus de minister, die hoopte dat nu — meer dan voorheen de vereniging — de Raad voor haar een gesprekspartner zou worden. De minister legde voorts grote nadruk op de noodzaak dat het gesprek met de vertegenwoordigers als een 'open' samenwerking zou kunnen worden gekenschetst, met vermindering van een antithetische sfeer!

Eén der problemen die H.E. zeer ter harte gingen, was de vraag hoe de vrijwillige medewerker meer in het maatschappelijk werk zou kunnen worden ingeschakeld.

Als laatste sprak mej. M. Tjeenk Willink over de activiteiten van de vereniging. Dat bleken er vele te zijn.

Alleen een opsomming geeft reeds een respectabele lijst. Bij de toelichting stak mej. Tjeenk Willink niet onder stoelen of banken dat er nog heel wat meer zou kunnen en moeten gebeuren en ook dat meer overheidssteun dringend nodig zou zijn in de toekomst. Mej. Tjeenk Willink somde de recente activiteiten der vereniging op, aan de hand van artikel 3 der statuten. (De vereniging tracht dit doel te bereiken door...)

Artikel 3a:

het onderhouden van contact en het tot stand brengen van een doelmatige samenwerking tussen de organisaties van het kerkelijk en particulier initiatief.

Als voorbeeld van zulk een samenwerking noemde spr. de op handen zijnde conferentie in Woudschoten, waar van gedachten zal worden gewisseld over de eenheid en verscheidenheid van het maatschappelijk werk.

Artikel 3b:

Het bevorderen van goede verhoudingen tussen de instellingen van het kerkelijk en particulier initiatief en de overheidsinstanties, welke maatschappelijk werk verrichten of bevorderen.

Artikel 3c

Het wekken van belangstelling voor en/of het geven van publiciteit aan het maatschappelijk werk, onder meer door het houden van congressen en de publicatie van geschriften, al of niet gepaard gaande met de uitgifte van een eigen orgaan.

Sinds 1949 heeft de vereniging een serie congressen aan diverse onderwerpen gewijd. Alleen al door de zeer waardevolle

(Vervolg op pag. 6, bovenaan)

aan zouden doen, om deskundige hulp bij de opvoeding hunner kinderen te betrekken. Vele, niet zo spectaculaire, maar toch ernstige verwaarlozingsprocessen in de opvoeding, zouden kunnen worden voorkomen, als het ouderlijk onderscheidingsvermogen beter was ontwikkeld.

Hier ligt dus ook een belangrijke taak, die nauwelijks in Nederland is aangevat. Aan dit en andere vraagstukken was zondagmiddags de discussie gewijd.

Ongetwijfeld is het een vruchtbaar weekend geworden en zullen de resultaten in de verdere groei van ons kinderbeschermingswerk weldra zichtbaar worden.

Kinderbescherming in nood

*Maar u kunt ons helpen, zonder
dat het u een cent kost*

U weet natuurlijk wel wat Humanitas op het gebied van de kinderbescherming doet. Daar is o.a. het kindershuis Ellinchem. Sinds 1953 is dit huis nu in gebruik en vrijwel altijd is het volledig bezet geweest. Het werk dat in dit huis verricht wordt, behoeven we waarschijnlijk niet meer bij u te introduceren. U weet het, hier vinden een aantal kinderen, die niet meer in het eigen gezin kunnen worden opgevoed, een voorlopig tehuis. Voorlopig, want het is de bedoeling, dat zij na korte tijd een plaatsje vinden in pleeggezinnen, die bereid zijn de zorgen voor deze kinderen op zich te nemen. Dit werk loopt uitstekend, alleen... indien u zich even wilt realiseren, hoe de kosten van levensonderhoud zijn gestegen, hoe ook de lonen en salarissen in de laatste jaren zijn opgelopen, dan zult u zich er niet over verwonderen, dat de exploitatie-kosten jaarlijks met sprongen omhooggaan. Vanzelfsprekend wordt er getracht het beheer zo zuinig mogelijk te voeren, maar bezuinigen mag niet ten koste gaan van de kinderen, die aan onze zorgen worden toevertrouwd. De voeding moet goed zijn, de kleding en de huisvesting dienen aan redelijke eisen te voldoen, de personeelsbezetting dient zo te zijn, dat een verantwoorde verzorging van de kinderen gewaarborgd wordt. Om dit alles op peil te houden is veel meer geld nodig dan toen we in 1953 begonnen. U kunt ons aan dit geld helpen, zonder dat het u een cent kost. Hoe? Daarover straks, want het kindershuis is niet het enige stuk kinderbeschermingsarbeid, dat door Humanitas wordt gedaan. Ook ons werk als voogdijvereniging is van groot belang. Het aantal kinderen, dat geheel aan de zorgen van onze vereniging wordt toevertrouwd, neemt gestadig toe en nu mag het misschien een troost zijn, dat Vondel indertijd al enkele regels dichtte voor het Burger-Weeshuis in Amsterdam, die luiden:

*Wij groeien vast in tal en last
ons tweede vaders klagen.*

Die troost is maar erg aan de schrale kant want, wat helpt het ons, te weten dat een paar eeuwen geleden over geldgebrek werd geklaagd in de kinderbescherming, als wij thans voor de moeilijke beslissing staan of het nog wel verantwoord is om onze zorgen over meerdere kinderen uit te strekken. Ja zelfs of het nog wel mogelijk zal zijn ons werk op dit gebied op het tegenwoordige peil te handhaven. Dan is er nog het gezinsvoogdijwerk, dat tot ontwikkeling moet worden gebracht. Maar laten we het hierbij laten. Ten slotte schreven we in de aanhef: U kunt ons helpen zonder dat het u een cent kost. Welnu hier komt het:

Het verenigingsplan

De N.V. Ned. Persil Maatschappij heeft een plan opgesteld om via een reclame-actie die zij voeren het Ned. vereni-

gingsleven aan geld te helpen. Het is nl. zo, dat op de verpakkingen van de artikelen, die deze maatschappij in de handel brengt, emmertjes staan gedrukt, deze emmertjes geplakt op een door deze maatschappij uitgegeven spaarkaart, kunnen ingeleverd worden bij een organisatie die bij de Persilmaatschappij staat ingeschreven. Deze maatschappij betaalt aan de organisatie voor elke volgeplakte kaart f 1,—. Zo'n spaarkaart vindt u hier bij dit nummer van van Mens tot Mens gevoegd en u begrijpt waarschijnlijk al waar we naar toe willen. Maar misschien toch nog niet helemaal. Want, het is zeker niet onze bedoeling u te gaan vragen om terwille van ons kinderbeschermingswerk nu ineens Persilprodukten te gaan gebruiken. Hoe prettig we het ook zouden vinden om duizenden volgeplakte spaarkaarten te ontvangen. Wel willen we u dit vragen:

1. Bent u een gebruikster van deze artikelen, maak dan gebruik van de gelegenheid die u hier geboden wordt om ons kinderbeschermingswerk uw steun te verlenen zonder dat het u een cent kost. D.w.z. hoogstens een postzegel van 10 cent om de volgeplakte kaart aan ons toe te zenden en deze porto vergoeden wij u graag.

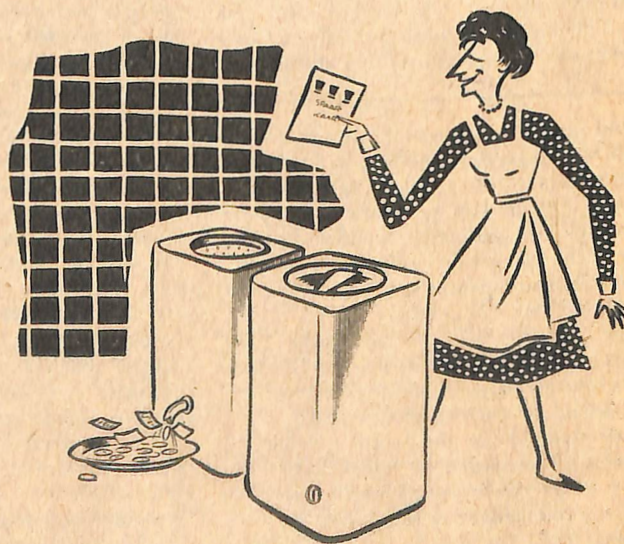
2. Wellicht zijn er ook in uw kennissenkring mensen die Persilprodukten gebruiken. U kunt ze dan op de mogelijkheid wijzen dat zij het kinderbeschermingswerk zonder kosten effectief kunnen steunen. U kunt dit heel eenvoudig doen, door ons een briefkaartje te sturen met opgave hoeveel spaarkaarten u nog wenst te ontvangen.

Voorwaarden

Deze vindt u volledig op de hierbij ingesloten kaart vermeld, denkt u er vooral om, dat u uw volgeplakte kaart zendt aan: Vereniging Humanitas, J. W. Brouwersstraat 16, A'dam-Z. 1 en niet naar de Persilmaatschappij of ergens anders heen. U kunt de kaart in vieren gevouwen in een gewone enveloppe verzenden.

Doe mee!

Want met uw hulp kunnen we bereiken dat het kinderbeschermingswerk onverminderd kan worden voortgezet. Ja, er zit zelfs een mogelijkheid in, dat er meer uit deze en andere acties komt, dan wij voor dit ene onderdeel van ons werk direct nodig hebben. Maar maakt u zich daarover niet ongerust, want ook onze andere activiteiten kunnen een financieel ruggeleuntje best gebruiken.

Ouders, kinderen en

medisch opvoedkundige

bureaus

Waar gaat u heen als u kiespijn hebt? Of als uw ogen niet helemaal meer zijn wat ze vroeger waren? Wie raadpleegt u als uw zoontje oorpijn heeft? Of als hij last heeft van buikpijn? Och dat zijn vragen waarop het antwoord nogal voor de hand liggend is: De tandarts, de huisarts, de oogarts, enz. zijn langzamerhand door ieder erkende en geraadpleegde deskundigen. Natuurlijk: de één loopt er harder heen dan de ander en er zijn ook wel eens mensen die 'te-lang-met-iets-doorlopen'. U hebt vast ook wel eens iemand aangeraden om toch eens naar de dokter te gaan, als u merkte, dat dat nodig was. Vooral waar het kinderen betreft is de volwassene, terecht, geneigd om te zeggen: 'Je kunt er beter bijtijds bij zijn, anders krijgen ze er later grote narigheden van.' U hebt gelijk: U, als volwassene bent verantwoordelijk voor het wel en wee van uw kind en het is uw taak om te zorgen, dat het kind, als het geneeskundige hulp nodig heeft, die ook krijgt. Veel ziekte en narigheid kunnen worden voorkomen, als ouders zich laten adviseren door bureaus voor zuigelingenverzorging, kleuterbureaus, huis- en schoolartsen, enfin, noemt u maar op. Maar, dat wist u allemaal wel en dat is in onze tijd ook eigenlijk vanzelfsprekend.

Maar, waar gaat u heen als uw kind moeilijkheden heeft, die niet door een huisarts of een andere medische specialist verholpen kunnen worden, omdat het iets te maken heeft met de geestelijke en gevoelsmatige ontwikkeling van uw kind? Wanneer uw kind leermoeilijkheden heeft, die niets met zijn verstand te maken hebben; wanneer uw kind opvallend angstig, bedeesd, vernielzuchtig, leugenachtig, vijandig is? Wat doet u als uw kind stottert? Als hij altijd degene is, die op school geplaagd wordt, zonder dat duidelijk is waarom? Als uw kind erg jukt, als het dingen wegneemt, op een leeftijd, waarop hij allang op de hoogte hoort te zijn van het verschil tussen mijn en dijn? Of als... enfin vult u zelf maar aan. Er zijn zoveel van die grotere en kleine gebeurtenissen, die de ouders — die immers constant er op uit zijn om voor hun kind dat te doen wat het beste voor hen is — waarschuwen, dat er iets niet helemaal klopt.

En wat doet u dan: Gaat u dan net als met de zere keel van uw dochttertje naar iemand toe — die op dat terrein deskundig is en die u misschien vertellen kan wat u moet doen om te zorgen dat het weer geneest? Of doet u wat zoveel ouders doen: Gaat u van het standpunt uit, dat u als vader of als moeder heus wel weet wat het beste voor uw kind is en probeert u voor de buitenwereld angstvallig verborgen te houden, dat u er eigenlijk niet helemaal gerust op bent? Beschouwt u het als een schande, dat uw opvoeding, die u toch zo goed bedoelde niet het resultaat heeft, wat u ervan verwachtte? En vindt u dan, dat dat iets is, waarvoor u zich moet schamen en wat u dus zoveel mogelijk verbergen moet? Hebt u dan ook duizend één verklaringen voor het afwijkende gedrag van uw kind? En als dat zo is, bent u er dan ook diep in uw hart helemaal niet van overtuigd, dat die verkla-

Wat moet ik doen?

In het vorig nummer hebben wij toegezegd, contact op te willen nemen met enige instellingen en o.a. met de redacties van de grootste damesbladen, ten einde hun mening aan u voor te kunnen leggen. Wij ontvingen echter nog niet alle antwoorden en daarom leek het ons beter, een en ander in een later nummer op te nemen. Wel ontvingen wij naar aanleiding van het vorige artikel de vraag 'Wat is een MOB'? In het artikel op deze bladzijde geeft onze medewerkster voor de kindbescherming mej. D. Rijz u een antwoord op die vraag.

ringen steekhoudend zijn en vreest u, dat u fouten gemaakt hebt? Vindt u ook dat u, als ouder het allemaal heel goed zou moeten weten en dat het heel wat anders is of de ouders van Pietje of Annie van de burenen het verkeerd doen? U moet het allemaal weten en u zou het erg naar vinden als iemand u zou uitleggen, dat de moeilijkheden van uw kind ook iets te maken hebben met uw eigen gedrag, zowel ten opzichte van het kind, als misschien ten opzichte van andere gezinsleden. Want, laten we er maar geen doekjes om winden, het is vooral dat laatste, dat ouders huiverig maakt om hulp i. te roepen bij de opvoeding van hun kinderen. Dat is jammer, want als ergens geldt, dat het van groot belang is om 'er tijdig bij te zijn' dan is het wel daar waar het gaat om de gezonde innerlijke groei van uw kind. En als ergens een 'te laat' ernstige gevolgen kan hebben dan is het hier.

Maar bij wie zou u dan moeten zijn om hulp? Wie zou u dan kunnen uitleggen, hoe u misschien te werk zou kunnen gaan, of wat u zelf zou moeten leren begrijpen om te zorgen, dat uw kind zich harmonisch ontwikkelt? Wie is dan die deskundige? En hoe kan die dan weten waar de schoen wringt, terwijl u, die dagelijks met uw kind omgaat, het niet zou zien? Nu zijn er meer wegen die tot hetzelfde doel kunnen leiden, maar de weg die ik met u bespreken wilde is die, die leidt naar het Medisch Opvoedkundig (soms heet het Medisch-Pedagogisch) Bureau. Wat is dat dan voor een instelling, die u zou kunnen helpen bij de opvoeding, terwijl u zelf toch heus al van alles geprobeerd hebt?

Welnu een dergelijk bureau beschikt over een aantal medewerkers, zoals een kinderarts, een psycholoog, een psychiater, een speciaal daarvoor opgeleide maatschappelijk werkster, wier taak het is de aard van de moeilijkheden te onderzoeken en de ouders te helpen bij het overwinnen daarvan.

Keek u erg sceptisch, toen u de titels: psycholoog en psychiater zag staan? En hebt u toen ook gedacht, dat 'psychiater' iets te maken heeft met mensen die 'gek' zijn en dat psychologen helemaal geen verstand van opvoeden hebben? En zijn u toen voorbeelden te binnen geschoten van mensen, die zij helemaal niet konden helpen en van situaties, waarin iedereen er precies naast was, terwijl u altijd wel had gezegd...? En vindt u maatschappelijk werksters eigenwijze mensen, want hebt u niet laatst van iemand gehoord dat...? En vindt u dat alles een reden om uw schouders op te halen en dit naast u neer te leggen?

Weet u, u hebt een klein beetje gelijk: Er zijn inderdaad psychiaters die werken met mensen die zo gestoord zijn, dat zij in psychiatrische inrichtingen moesten worden ondergebracht. Het gebeurt wel eens, dat een psycholoog moeilijkheden heeft met de opvoeding van zijn eigen kinderen. Er zijn maatschappelijk werksters die wel eens een fout maken. Maar zegt u eens eerlijk gaat u daarom niet naar een

(Vervolg op pag. 6, onderaan)

preadviezen die ter gelegenheid van die congressen uitgegeven zijn, hebben deze bijeenkomsten groot nut gehad.

Artikel 3d:

Het verdiepen van de deskundigheid in het maatschappelijk werk en de bevordering van doelmatige opleidingen daartoe.

Als voorbeeld van deze studie-activiteit noemde spr.:

1. De opleidingscommissie en de in 3 rapporten neergelegde resultaten van de besprekingen in deze commissie.
2. Het onderzoek naar de behoefte en het tekort aan maatschappelijke werkers (sters).
3. Functie-analyse voor diverse soorten van maatschappelijk werk. Dit werk is in volle gang. Gemaakt werden analyses van het werk voor de nazorg b.l.o. en de onmaatschappelijkheidsbestrijding. Gehoopt wordt dat dit werk spoedig kan worden voortgezet met analyses op het gebied van het algemeen maatschappelijk werk.
4. De werkgroep doorstroming in functies, hoofdzakelijk gericht op het zoeken

naar de juiste promotielijnen en het gelegenheid scheppen tot volledige ontplooiing van maatschappelijke werkers, ook in de richting van organisatorische functies.

5. De werkgroep pensioenen.
6. De werkgroep arbeidsovereenkomst.
7. De salariscommissie.
8. De subsidie adviescommissie.
9. De werkgroep Binnenlandse Migratie.

Artikel 3e:

Het desgevraagd verrichten van diensten behoeve van instellingen, welke zich met de uitvoering en/of bevordering van maatschappelijk werk bezighouden, zulks met behoud van de eigen verantwoordelijkheid der instellingen.

De 'serviceverlening' van de zijde van de Raad is zeker nog voor uitbreiding vatbaar.

artikel 3f:

Het zich op de hoogte stellen van en het verzamelen van gegevens over het maatschappelijk werk.

Mej. Tjeenk Willink verwees hierbij naar de afdeling Documentatie en Bibliotheek en de uitgave van de Gids voor

Maatschappelijk Werk.

Artikel 3g:

Het bevorderen of doen van onderzoeken, hetzij op verzoek van instellingen of overheidsinstanties, hetzij op eigen initiatief.

Onderhanden is een onderzoek naar de levensomstandigheden van alleenstaande vrouwen en een onderzoek naar het maatschappelijk ziekenhuiswerk; een onderzoek naar instellingen voor school-maatschappelijk-werk is verricht en op stapel staat een onderzoek naar de diverse vormen van dorps- en buurthuiswerk, met zijn terminologie die tot zoveel spraakverwarring aanleiding heeft gegeven.

Artikel 3h:

Het geven van voorlichting en het uitbrengen van adviezen, hetzij op verzoek van instellingen of overheidsinstanties, hetzij op eigen initiatief.

Met het slot van de drie hierboven zeer in het kort weergegeven redevoeringen werd het officiële gedeelte van de vergadering besloten en werd, nu weer zonder 'de pers' in de zaal, het huishoudelijk gedeelte van de agenda afgewerkt.

dokter, omdat u hoorde dat de huisarts van mevr. Jansen haar pilletjes voorschreef, waar ze toen zo beroerd van geworden is? Gaat u nooit meer naar een tandarts sinds u hoorde, dat tandarts zus en zo een vulling maakte, die er zó weer uitviel? U zou net zo goed van het standpunt uit kunnen gaan, dat u nooit meer melk dronk, omdat er wel eens ongerechtigd in melkflessen terecht gekomen zijn. Maar wat doet zo'n Medisch Opvoedkundig Bureau dan precies, zult u vragen?

Het eerste wat zo'n bureau doet, is als regel de ouder(s) oproepen opdat zij kunnen vertellen wat de moeilijkheden zijn en hoe en wat het kind is. Er wordt u dan ook verteld, dat een onderzoek aan een dergelijk bureau geld kost. Hoeveel, dat hangt o.a. af van het inkomen dat u hebt. Maar dat geld is geen bezwaar, want als het om het welzijn van uw kind gaat, zal het daarop niet afstuiten.

Er zijn na dit eerste gesprek nog wel meer gesprekken met de ouders nodig, eer men zich een juist beeld kan vormen van de aard van de moeilijkheden en over de ouders zelf. Het kind wordt onderzocht door de kinderarts, de psycholoog en de psychiater en daarna kan men gezamenlijk komen tot het stellen van een 'diagnose'. Wat er verder gebeurt hangt natuurlijk van die diagnose af. Acht men het mogelijk en wenselijk, dat er een behandeling volgt, dan wordt dit met de ouders besproken.

Dat mogelijk zijn hangt helemaal niet alleen af van de aard van de moeilijkheden, maar het heeft in belangrijke mate te maken met het begrip van de ouders voor de situatie. Met hun mogelijkheid om samen met de maatschappelijk werkster na te gaan, waar misschien bij hen de schoen wringt, waar zij zonder het te willen of te weten eigen moeilijkheden tot een hinderpaal maakten bij de juiste aanpak voor hun kind. U hebt immers zelf al opgemerkt, dat u vindt dat ouders de kinderen moeten opvoeden? Nu, dat vindt het Bureau als regel ook (al is een enkele maal een andere oplossing noodzakelijk). En omdat de ouders het zelf moeten doen, zijn het ook de ouders, die hulp en steun nodig hebben, zodat zij het kind kunnen helpen. Soms gaat een behandeling van het kind

door de psychiater, daarmee parallel. Maar ook dat hangt af van de aard van de moeilijkheden.

Het is niet altijd gemakkelijk om te durven inzien, dat er aan uw opvattingen iets zou moeten veranderen. Als het alleen gaat, om dingen die u niet begreep en waar iemand u alleen maar even op attent moest maken, och, dat is het allemaal niet zo ingewikkeld, maar soms is het allemaal veel gecompliceerder. Ouders zijn ook kinderen geweest, zij zijn ook opgevoed, als regel met de allerbeste bedoelingen. Maar ook in hun jeugd kunnen er situaties geweest zijn die een storende invloed hebben gehad en die een harmonische ontwikkeling in de weg hebben gestaan. Dat was niet uw schuld en evenmin die van uw ouders: immers ook uw ouders deden net zoals u nu, hun best om het zo goed mogelijk te doen. Maar waarom moet u, nu u vader, of moeder geworden bent, dan ondanks die mogelijke jeugdmoeilijkheden, ineens alles kunnen en zo maar van zelf alles goed doen? Dat kunt u evenmin, als uw kind dat zal kunnen, indien hij niet — via u — geholpen wordt met dat wat zo moeilijk is. Misschien weet u heel zeker, dat er bij u thuis vroeger nooit iets was, dat voor uw ontwikkeling moeilijk geweest zou zijn. Och, dat weet uw zoontje of dochtertje nu wellicht ook niet. Het kan best zo zijn, dat alles van een leien dakje ging, maar het kan evengoed zijn, dat u niet — of nog niet — weet, waar bij u de schoen wringt. Het is de taak van de maatschappelijk werkster om samen met u na te gaan, waarom het nu niet uw kind niet van een leien dakje gaat en het is best mogelijk, dat er allerlei dingen zijn die u beter leert begrijpen en daardoor beter leert hanteren.

Er zijn al heel wat ouders die de weg naar het Medisch Opvoedkundig Bureau gevonden hebben. Zoveel, dat sommige bureaus al werken met een wachtlijst. Het is niet prettig om te moeten wachten als u nu net besloten hebt om er ook heen te gaan. Maar misschien is het nog minder prettig om er helemaal niet terecht te komen en dan later te moeten constateren, dat het 'te laat' is en dat uw kind een minder gelukkig, een onevenwichtiger mens (en ouder) is geworden dan hij misschien met de hulp van een dergelijk bureau had kunnen zijn.

D. R.

VAKANTIE 1956 EN 1957

KINDERHUIS 'ELLINCHEM'

Het verslag van onze vakantie in het vorige jaar komt laat; te laat. Zoals u ook in het jaarverslag zult lezen, kampten wij ook in het vorige jaar met een ernstig personeelstekort. Voor dit late verslag bieden wij u gaarne onze verontschuldiging aan. Onze dank aan allen die deze vakantie mogelijk maakten is er niet minder gemeend om.

Is vakantie nodig?

Is het voor kinderen die dagelijks in de prachtige omgeving van Ellecom verblijven nu nog nodig om met vakantie naar een andere streek van het land te gaan? Deze vraag zou bij u op kunnen komen, en wordt ons wel eens een keer gesteld. Wij hebben het gevoel dat deze vakanties zeer belangrijk zijn. In de eerste plaats gaan tegenwoordig zeer velen met vakantie. Er is bijna geen kind meer dat niet met vakantie er op uit trekt. Ook onze kinderen willen graag na de vakanties meepraten over vakantiebelevissen. Kunnen ze dat niet, dan voelen ze zich achterstaan bij de anderen en dat zouden wij niet graag willen. Ook onze kinderen hebben er behoefte aan om eens uit de sleur van het leven in het tehuis te zijn en zich te verfrissen aan een andere omgeving. Kinderen en leiding leren elkaar dan weer eens in een andere situatie kennen. Bovendien willen wij de kinderen graag laten zien hoe je op een prettige, positieve wijze vakantie kunt houden.

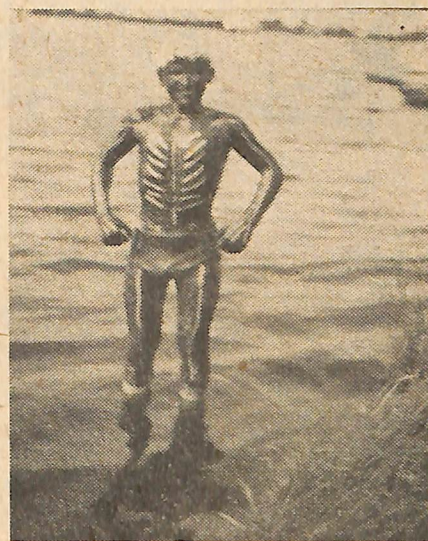
Kleuters en schoolkinderen

Zij waren gedurende 14 dagen in een kamp van de Stichting Vakantievreugd te Ommen. Midden in de bossen ondergebracht in barakken, die midden in de bossen staan. Tjonge, tjonge, wat krijg je daar veel en lekker eten; aan het eind van de vakantie heb je bijna geen trek

meer. Grote wandelingen 's avonds naar de Lemelerberg. Overdag naar het zwembad. Voetballen op het echte veld. Voorstellingen in het openluchttheater. Een verhaal voor het slapen gaan. Winkelen in Ommen en dan grote strooien hoeden kopen van je zakgeld. Twee middagen naar de speeltuin: glijden, schommelen, wippen, limonade drinken. Heen en terug met de autobus. Een heerlijke vakantie, waarvan een ieder voldaan terugkeerde.

Grote jongens en meisjes

Zij gingen in 1956 naar Heeg, Friesland, om te zeilen. Wat een regen. Op de fiets gingen we erheen, regen. 's Avonds slapen we bij vakantie-adressen van onze afdeling Zwolle (hartelijk bedankt), gastvrije ontvangst. De volgende dag door de NO-polder verder; geen regen, maar krachtige wind tegen. Alle volgende dagen konden we gedeeltelijk zeilen, daar leefden we dan weer van op. We maakten enige dagtochten naar Sneek in de regen, eten in een koffiehuis, scheep-

vaartmuseum bezichtigen. Neen, het bleef somber die week. Vrijdags trokken we weer op huis aan, verregend. Volgend jaar beter. Gelukkig bleef de stemming steeds goed al kostte dat de leiding wel veel moeite.

Indien u zich in de rijen der humanisten heeft geschaard en bovendien lid bent van de P.v.d.A.

**sluit u dan aan bij de
Humanistische werkgemeenschap
in de PvdA**

*Het secretariaat der HWG, Nieuwe Rijn 33a,
Leiden, verstrekt u gaarne inlichtingen.*

Financiën:

Al met al kostten de vakanties ca. f 2000,—. Het stijgende kostenpeil plaagde ons danig. Het grootste deel van dit bedrag kregen wij binnen door giften van de Humanitas-afdelingen. Wij zeggen daarvoor van harte dank. Wij prijzen ons gelukkig, te weten, dat de Humanitas-afdelingen nu reeds 5 jaar lang bereid blijken onze kinderen een goede vakantie mogelijk te maken. Ook alle andere gevers zijn wij zeer erkentelijk.

Plannen 1957

Opnieuw hebben wij een 14-daags kamp in Ommen besproken. Het succes is bij voorbaat verzekerd. Het kamp zal ons een ronde som kosten van f 1300,—. Met onze groten zullen we trachten een week naar Terschelling te gaan. Geschatte kosten ca. f 700,—. Totaal f 2000,— zullen we weer trachten bij elkaar te krijgen. Als er weer zoveel medewerking is als vorig jaar, zal het waarachtig wel gaan.

H. J. BEUKE

Congres van Humanitas 1957

Op 26 en 27 oktober zal het twee-jaarlijkse congres van Humanitas worden gehouden te Utrecht in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen aan de Mariaplaats. In 'van Mens tot Mens' van mei zullen nadere mededelingen worden gedaan over het inzenden van congresvoorstellen en kandidaatsstelling van bestuursleden. De afdelingsbesturen gelieven vóór 19 juni congresvoorstellen bij het Centraal Bestuur in te dienen. Kandidaatstellingen worden liefst zo spoedig mogelijk ingewacht. Deze mogen echter tot 19 okt. worden ingediend.

Verantwoording giften 1956 voor vakantie 'Ellinchen'

Verantwoording giften 1956 voor vakantie Ellinchem.

M. te Soest f 10,—; v. d. P., Groningen f 200,—; H. J. G., Arnhem f 32,—; giften bezoekers f 56,—; gift N. N. f 50,—; afdeling: Ommen f 5,—; Velsen f 15,—; Aalsmeer f 20,—; Deventer f 20,—; Arnhem f 25,—; Naarden f 30,—; Vlaardingen f 10,—; Amstelveen f 15,—; Groningen f 35,—; Breda f 30,—; Assen f 15,—; Zandvoort f 20,—; Ede f 30,—; Enschede f 20,—; Woerden f 5,—; Nijmegen f 10,—; Edam f 15,—; Rotterdam f 50,—; Delft f 25,—; Middelburg f 10,—; Haarlem f 25,—; Almelo f 30,—; Heerenveen f 2,50; Koog a. d. Zaan f 25,—; Leeuwarden f 10,—; Harlingen f 5,—; Rhenen f 10,—; Den Helder f 25,—; Amersfoort f 20,—; Zaltbommel f 15,—; Hoogeveen f 5,—; Velp f 12,50; Vlaardingen 2 f 20,—; De Bilt f 25,—; Voorburg f 10,—; Doetinchem f 10,—; Utrecht f 25,—; Dordrecht f 25,—; 's-Gravenhage f 100,—; Gouda f 5,—; Jubbega f 5,—; Amsterdam f 15,—; Leiden f 10,—; Roosendaal f 15,—; Vlissingen f 15,—; Zwolle f 10,—; Vlaardingen 3 f 4,20; Alkmaar f 10,—; Wageningen f 20,—.

Testamenteire beschikking

Degenen, die de vereniging 'Humanitas' willen gedenken bij testamentaire beschikking, verzoeken wij daartoe de volgende vorm te kiezen:

Ik legateer aan de vereniging voor maatschappelijk werk op humanistische grondslag 'Humanitas', gevestigd te Amsterdam, een bedrag van f uit te keren binnen drie maanden na mijn overlijden (eventueel met bijvoeging van: 'vrij van rechten en kosten').